DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XXVI | Warszawa, dnia 10 maja 1949 r. | Nr 9

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA:

Poz. 34.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24 marca 1949 r. o uprawnieniach Dyrektorów Okręgów Poczt i Telegrafów w przedmiocie umarzania prywatnoprawnych wierzytelności państwowych

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatnoprawnych wierzytelności państwowych (Dz. U.R.P. Nr 26 poz. 228), zarządzam co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu niniejszym artykuły, użyte bez bliższego określenia odnoszą się do ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatnoprawnych wierzytelności państwowych (Dz. U.R.P. Nr 26, poz. 228) (Dz. Urz. M.P.iT. Nr 11, poz. 25) w brzmieniu ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U.R.P. Nr 9, poz. 49).

§ 2. Prywatnoprawne wierzytelności państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon,, podlegają umorzeniu w przypadkach określonych:

a) w art. 2 ust. 1) pkt 1, 2, 4 i 6 do kwoty 50.000 zł.

i b) w art. 2 ust. 1) pkt. 3, 5 —

na podstawie decyzji właściwych Dyrektorów Okręgów Poczt i Telegrafów.

§ 3. Wnioski o umarzanie prywatnoprawnych wierzytelności Skarbu Państwa w przypadkach określonych:

a) w art. 2 ust. 1) pkt. 1, 2 i 4 do kwoty 50.000 zł,

i b) w art. 2 ust. 1) pkt. 3 i 5

kierują właściwi Dyrektorzy Okręgów Poczt i Telegrafów do właściwych izb skarbowych. Umorzenie następuje na podstawie decyzji izby skarbowej zgodnie z zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1949 (Monitor Polski z r. 1949 Nr A-4, poz. 40).

§ 4. W przypadkach nieobjętych niniejszym zarządzeniem wnioski o umorzenie wierzytel-

ności państwowego przedsiębiorstwa P.P.T.T. lub Skarbu Państwa Dyrektorzy Okręgów Poczt i Telegrafów kierują do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy o umarzaniu prywatnoprawnych wierzytelności państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, zawarte w zarządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 listopada 1936 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 27, poz. 54) i w zarządzeniach Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 29 kwietnia 1938 r. Nr AP.40/5 (Dz. Urz. M.P.iT. Nr 11, poz. 25) i z dnia 11 stycznia 1946 r. (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 1, poz. 5).

wz **Minister Poczt Telegrafów**
Z. Lipiński
Podsekretarz Stanu

Poz. 35.

Zmiany i uzupełnienia w wydawnictwie Ministerstwa Poczt i Telegr. „Taryfa pocztowa, telegraficzna i telefoniczna — 1948 r.“

W wydawnictwie Ministerstwa Poczt i Telegrafów pt. „Taryfa pocztowa, telegraficzna i telefoniczna“ stanowiącym przedruk załącznika do rozporządzenia Ministra P. i T. z dnia 21.XI. 1947 r. (Dz. Tar. Poczt i Tel. nr 12, poz. 44), w kolumnie „objaśnienia“ — wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Taryfa telegraficzna.

Do poz. 27. Skreśla się objaśnienia do dotychczasowej poz. 31 a w miejsce to wchodzi następujące objaśnienie:

„Oddanie obwodu telegraficznego do stałej międzymiastowej komunikacji telegraficznej może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów w abonamencie miesięcznym. W przypadku oddania obwodu na okres krótszy niż miesięczny — pobiera się opłatę wg ilości dni, licząc za dzień opłatę równą 1/30 opłaty miesięcznej. Opłaty pobiera się z góry.

Abonament może być wymówiony przez obie strony w terminie 7-dniowym przed upływem bieżącego miesiąca abonamentowego; abonament nie wymówiony w terminie przedłuża się automatycznie na czas nieokreślony.

Okres miesięczny abonamentu rozpoczyna się z dniem 1-szym miesiąca, następującego po podpisaniu umowy. W przypadku oddania obwodu w środku miesiąca — opłata abonamentowa za pierwszy miesiąc zwiększa się o opłatę w/g ilości dni za okres między datą oddania obwodu, a początkiem pierwszego miesiąca abonamentowego.

Obwód na obu punktach końcowych winien być zakończony po jednym aparacie telegraficznym (simpleksowym lub dupleksowym). Opłatę abonamentową za aparat telegraficzny pobiera się według poz. 25 p. 2. Nie pobiera się natomiast opłaty abonamentowej oraz opłaty za oddanie do użytku obwodu sieci miejscowej w obrębie I strefy, stanowiącego przedłużenie obwodu międzymiastowego chyba, że zachodzi konieczność zainstalowania specjalnych urządzeń za co pobiera się opłatę wg poz. 68 taryfy telefonicznej“.

Do poz. 28. „Opłatę wg niniejszej pozycji pobiera się, jeżeli prócz dwóch końcowych stacji telegraficznych zainstalowano dowolną ilość dodatkowych aparatów telegraficznych w siedzibach końcowych stacji telegraficznych lub w innych miejscowościach, leżących na przebiegu danego obwodu telegraficznego.

P r z y k ł a d:

Abonentowi ma być oddany obwód telegraficzny Warszawa — Łódź — Poznań — Szczecin z odgałęzieniem Warszawa — Łódź — Katowice — Kraków. Abonent, którego główną siedzibą jest Warszawa, nadaje korespondencję równocześnie do wszystkich stacji telegraficznych, położonych na przebiegu obu obwodów. Korespondowanie poszczególnych stacji telegraficznych między sobą, wzgl. ze stacją w Warszawie uzależnione jest od możliwości technicznych.

Rozmieszczenie stacji telegraficznych uwidocznione jest na poniższym szkicu:

O p ł a t y:

za obwód Warszawa — Łódź — Poznań — Szczecin — 75% opłaty wg poz. 34 taryfy telefonicznej przy odległości między centralami końcowymi w linii prostej do 500 km — 225.000 zł.

za obwód **Warszawa** — Łódź — Katowice — Kraków 75% opłaty wg poz. 34 taryfy telefonicznej przy odległości między centralami końcowymi w linii prostej do 300 km — 135.000 „

Razem — 360.000 „

Opłaty abonamentowej oraz opłaty za oddanie do użytku obwodów sieci miejscowej, łączących stacje końcowe i dodatkowe z centralą miejscową — nie pobiera się (patrz objaśnienia do poz. 27)".

Powyższe zmiany i uzupełnienia należy przeprowadzić w podręcznikach wspomnianego wydawnictwa.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1949 r.

Nr TE 5838 z dnia 8 kwietnia 1949 r.

Poz. 36.

INSTRUKCJA

o umarzaniu prywatnoprawnych wierzytelności państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" oraz Skarbu Państwa.

1. Ustawa z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno prawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 228) zmieniona ustawą z dnia 4 lutego 1949 r. Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49) stanowi podstawę prawną umarzania prywatnoprawnych wierzytelności państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" oraz Skarbu Państwa.
2. Wierzytelność może być umorzona jeżeli zachodzi jeden z przypadków, wymienionych w art. 2 cyt. ustawy.
3. W innych przypadkach, lub jeżeli stan faktyczny sprawy budzi wątpliwości co do możności stosowania przepisów ustawy, należy sprawę przedłożyć Ministerstwu Poczt i Telegrafów.
4. Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów o uprawnieniach Dyrektora O. P. i T. w przedmiocie umarzania prywatnoprawnych wierzytelności państwowych rozróżnia dwa rodzaje wierzytelności:
   a) państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon",
   b) Skarbu Państwa.
5. Wierzytelność państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" może być umorzona na podstawie decyzji właściwego Dyrektora Okręgu Poczt i Telegrafów do wysokości 50.000 zł. w przypadkach wymienionych w art. 2 ust. 1, pkt. 1, 2, 4 i 6 powołanej ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r., oraz do wysokości 50.000.— i 10.000 zł. odpowiednio w przypadkach podanych w pkt. 3 i 5 tej ustawy.
6. Wierzytelność państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", która może być umorzona w trybie wyżej podanym, może powstać z różnych tytułów. W szczególności należy wymienić: opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, należności za założenie urządzeń telekomunikacyjnych, opłaty od zezwoleń, wydawanych na podstawie przepisów ustawy o poczcie, opłaty za przewóz osób lub bagaży, uposażenia, wynagrodzenia, zaliczki na płace, diety, koszty podróży, umundurowanie, nienależne świadczenia, niesłuszne zbogacenie, szkody, wyrządzone czynem niedozwolonym, zawarte umowy o dostawę, robotę, o pracę, dzieło, naukę i inne zdarzenia, z którymi prawo łączy powstawanie zobowiązań.
7. Prywatnoprawna wierzytelność Skarbu Państwa, odnośnie której będzie służyć Dyrektorowi Okr. P. i T. prawo wystąpienia do właściwej izby skarbowej z wnioskiem o umorzenie (§ 3 zarządzenia) może powstać w związku z wykonywaniem przez p. p. „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" prawa użytkowania majątku Skarbu Państwa. Jeżeli nastąpi utrata lub uszkodzenie majątku Skarbu Państwa użytkowanego przez przedsiębiorstwo, prawo roszczenia o naprawienie szkody służy przedsiębiorstwu, jako użytkownikowi. (art. 155 prawa rzeczowego). Jeżeli sprawca szkody (dłużnik) nie płaci, a zachodzi jeden z przypadków umorzenia, objętych art. 2 cyt. ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r., wówczas właściwą władzą do umorzenia w granicach jej przyznanych, będzie izba skarbowa, do której należy zwracać się z wnioskami, — chyba, że zgodnie z art. 143, 144 i innymi prawa rzeczowego, obowiązek pokrycia powstałej szkody ciąży z mocy samego prawa na użytkowniku, a więc w naszym przypadku na przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", a nie obciąża właściciela majątku, czyli Skarbu Państwa.
8. Ustawa z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatnoprawnych wierzytelności państwowych nie ma zastosowania do umarzania wierzytelności natury prawnopublicznej, a więc: podatków, opłat skarbowych, opłat celnych itp. W tych przypadkach o umorzenie należy się zwracać do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Nr Pr. 23 z dnia 28.III. 1949 r.

Poz. 37.

INSTRUKCJA

o zaopatrywaniu Ministerstwa Poczt i Telegrafów oraz państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" w normy techniczne.

§ 1. — Instrukcja niniejsza jest tymczasowa. W końcu bieżącego roku będzie poddana rewizji, na podstawie uzyskanego doświadczenia i zebranych uwag. Uwagi mają być nadesłane przez zainteresowane jednostki organizacyjne przedsiębiorstwa, bezpośrednio do M. P. i T. do Wydziału Studiów i Projektów, bez dodatkowego wezwania, do końca bieżącego roku.

§ 2. — 1)Pod pojęciem „normy" w ujęciu najogólniejszym, rozumie się wymagania techniczne, wytyczne lub przepisy zatwierdzone przez uprawnioną do tego instytucję (pkt. 3),

2) Istnieją normy: międzynarodowe, państwowe zagraniczne, państwowe polskie i wewnętrzne (resortowe). Normy międzynarodowe są opracowywane przez międzynarodowe Komitety i zalecane do stosowania na całym świecie. Normy państwowe są opracowywane przez powołane do tego instytucje w poszczególnych państwach i obowiązują na terenie danego państwa. Normy wewnętrzne są opracowywane przez poszczególne resorty w państwie i obowiązują w ramach danego resortu.

3) Do pracowywania i wydawania norm państwowych w Polsce jest powołany Polski Komitet Normalizacyjny (PKN) przy Prezydium Rady Ministrów.

4) Normy wydawane przez PKN mają nazwę: „Polskie Normy" (PN).

5) Normy dzielą się, z punktu widzenia charakteru normalizowanego obiektu na: przedmiotowe — ustalające cechy przedmiotów fizycznych i instruktywne — ustalające przepisy o postępowaniu w dziedzinie urządzeń technicznych.

6) Normy przedmiotowe i instruktywne dzielą się, w zależności od działu techniki do jakiej należy normalizowany obiekt, na działy, oznaczone dużymi literami lub grupami liter. Dotychczas ukazały się niektóre „Polskie Normy" z następujących działów:

Budownictwo	litera	oznaczeniowa	B
Technologia chemiczna	„	„	C
Odlewnictwo i hutnictwo	„	„	H
Technika warsztatowa	„	„	N
Narzędzia i maszyny rolnicze		„	jeszcze nie ustalono
Motoryzacja	„	„	S
Części maszyn	„	„	G
Elektrotechnika	„	„	E
Zdrowotność	„	„	Z
Telekomunikacja	„	„	T

7) Poszczególne normy są wydawane w formie oddzielnych broszur lub kartek.

8) Każda norma jest zaopatrzona w indywidualny numer. W normach polskich numer jest umieszczony na stronie tytułowej u góry, z prawej strony i składa się z 2-ch części literowych i trzeciej liczbowej;

naprzykład $\dfrac{\text{PN}}{\text{N — 02001}}$, gdzie: PN znaczy „Polska Norma",
N pod kreską, oznacza dział techniki, do którego dana norma należy, liczba 02001 oznacza numer normy w danym dziale techniki;

,9) Autorem, wydawcą i dystrybutorem „Polskich Norm" oraz czasopisma pt. „Wiadomości PKN" poświęconego sprawom normalizacji, jest PKN. Wymienione funkcje w dziale elektrotechniki i telekomunikacji pełni z ramienia PKN — Stowarzyszenie Elektryków Polskich (SEP).

PKN i SEP są również dostawcami norm międzynarodowych i wszelkich zagranicznych.

Sprzedaż detaliczna norm polskich oraz wiadomości PKN została powierzona Nowej Księgarni Technicznej w Warszawie, ul. Poznańska Nr 12.

§ 3. — M. P. i T. oraz niektóre jednostki organizacyjne państwowego przedsiębiorstwa P. P. T. i T. są zaopatrywane w normy wg załącznika Nr 1 oraz wykazu, o którym mowa w § 7.

§ 4. — Zaopatrzenia w normy, dokonywa PKN na podstawie aktu porozumienia.

§ 5. — Normy dla M. P. i T. i jednostek organizacyjnych państwowego przedsiębiorstwa P. P. T. i T. zakupuje centralnie M. P. i T. (Biblioteka). Wydatki związane z wymienionym zakupem są pokrywane z kredytów na zakup książek i pism.

§ 6. — Do administrowania normami w poszczególnych jednostkach organizacyjnych są powołane:

a) w M. P. i T. — Biblioteka M. P. i T.,
b) w P. I. T. — Biblioteka P. I. T.,
c) w Z. T. P. — Biblioteka Z. T. P.,
d) w Okręgowych Dyrekcjach — Biblioteki Dyrekcyj,
e) w Urzędach Rejonowych — Sekretariaty Urzędów,
f) w Nadzorach — Kierownicy — Nadzorów.

§ 7. — Biblioteka M. P. i T. sporządzi w 2-ch egzemplarzach „wykaz jednostek organizacyjnych pp. P. P. T. i T." otrzymujących egzemplarze norm technicznych, z których jeden zachowuje dla siebie, a drugi przekazuje P. K. N. W miarę zachodzących zmian uzupełnia własny egzemplarz i powiadamia o zmianach P. K. N.

§ 8. — Rozliczenie P. K. N. z M. P. i T. za dostarczone normy i czasopisma jest dokonywane z dołu w okresach półrocznych, na dzień 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku, na podstawie rachunku zestawionego wg. wzoru:

Warszawa, dnia

**Ministerstwo Poczt i Telegrafów
w Warszawie**
Pl. Małachowskiego 2

RACHUNEK

za dostarczone egzemplarze norm w czasie

od . . do . . 194 . r.

Jednostki organizacyjne / Tytuł i numer normy lub innego wydawnictwa	M. P. i T.	P. I. T.	Z. T. P.	Okręgowa Dyrekcja	Urzędy Rejonowe	Nadzorcy	Inne	Razem egz.	Cena egz.	Razem zł
	Egzemplarzu									

§ 9. Zainteresowane jednostki organizacyjne przesyłają M. P. i T. (Biblioteka) zestawienia otrzymanych przesyłek, sporządzone na dzień 30 czerwca i 31 grudnia danego roku wg wzoru:

Stempel jednostki organizacyjnej: Data

**Ministerstwo Poczt i Telegrafów
w Warszawie**
Pl. Małachowskiego 2

ZESTAWIENIE

przesyłek otrzymanych od PKN lub SEP w czasie od 1.I.19 . . r. lub 1.VII.19 . . . r. do 31.XII. lub 30.VI. włącznie 19 . . . . r.

L. p.	Tytuł normy lub innego wydawnictwa	Nr normy	Ilość egzempl.	Data otrzym.	Uwagi

§ 10. Normy mają być przechowywane w oddzielnych segregatorach. W jednym segregatorze powinny znajdować się normy tylko jednej dziedziny techniki, ułożone w kolejności zwiększających się numerów. Wewnątrz segregatora, na początku, powinien być spis norm wg wzoru jak w § 9.

W miarę przybywania norm, spis należy uzupełniać. Każdy egzemplarz normy oraz czasopisma Wiadomości PKN powinien być w kilku miejscach ostemplowany pieczęcią, względnie stempelkiem, danej jednostki organizacyjnej.

Przy każdym egzemplarzu normy, znajdującej się w segregatorze, powinna znajdować się kartka wielkości arkusza kancelaryjnego (format A4) z podaniem u góry tytułu i numeru normy oraz rubryk: Tytuł i Nr. normy.

L. p.	Imię, nazwisko i adres wypożyczającego	Data		Podpis wypożyczającego	Uwagi
		wydania	zwrotu		

Na grzbiecie każdego segregatora powinien znajdować się wyraźny napis: „Międzynarodowe Normy Polskie" lub tp. oraz niżej — nazwa działu norm, np. „Budownictwo — B".

Biblioteki M. P. i T., P. I. T., Z. T. P. oraz Okr. Dyr. P. i T. mogą prowadzić ewidencję i katalogowanie norm wg obowiązujących w tych bibliotekach regulaminów.

§ 11. Wszystkie posiadane normy powinny być zapisane do ewidencyjnego zeszytu, względnie księgi norm. Na początku zeszytu lub księgi należy umieścić spis działów posiadanych norm, z podaniem symbolu literowego, numeru pierwszej stronicy szczegółowego wykazu norm danego działu.

Szczegółowe wykazy posiadanych norm powinny zawierać rubryki:

L. p.	Tytuł normy	Numer normy	Ilość egz.	Data zapisania	Uwagi

§ 12. W przypadkach ukazania się nowych wydań poszczególnych norm (nowelizacji) należy na dotychczasowych egzemplarzach umieścić na stronie tytułowej, napis czerwonym atramentem: „Zastąpione normą Nr." . . . .z dnia . .

Nr TSP. 830 z dnia 19 marca 1949 r.

Nr TSP. 830.

ZESTAWIENIE

Załącznik Nr 1

NORMY

L. p.	Rodzaje norm i czasopism / Jednostki organizacyjne	Ministerstwo Poczt i Telegrafów	Państwowy Instytut Telekomunikacyjny	Zakład Techniki Pocztowej	10 Okręgowych Dyrekcyj Poczt i Telegraf.	57 Urzędów Rejonowych Tg.-Tf.	278 Nadzorów Tg.-Tf.	Razem po ilości egzempl. każdej
		po ilości egzemplarzy każdej						
1	Międzynarodowe z telekomunikacji	2	1	—	10	—	—	13
2	Zagraniczne z telekomunikacji: czechosłowackie, rosyjskie, włoskie, francuskie, angielskie, amerykańskie	6×2=12	6×1=6	—	—	—	—	18
3	Zagraniczne państwowe DIN	1	1	1	—	—		3
4	Zagraniczne resortowe RPZ	1	1	—	—			2
5	Polskie różne, prócz elektrotechniki	2	1	1	10	—		14
6	Polskie z elektrotechniki, oprócz telekomunikacji	2	1	1	10	57	—	71
7	Polskie z telekomunikacji	2	2	1	10	57	280	350
8	Czasopismo „Wiadomości PKN"	1	1	1	10	—	—	13

OKÓLNIKI:

Wysyłanie zagranicę dolarowych bonów książkowych Unesco.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Komisją Dewizową upoważniło do wysyłania zagranicę dolarowych bonów książkowych Unesco niżej wymienione instytucje:

1. Biblioteka Narodowa
2. „ Jagiellońska
3. „ Uniw. Warszawskiego
4. „ „ Poznańskiego
5. „ „ Wrocławskiego
6. „ „ Łódzkiego
7. „ „ Toruńskiego
8. „ „ CS. Lubelskiego
9. „ Polit. Wrocławskiej
10. „ „ Warszawskiej
11. „ „ Gdańskiej
12. „ „ Gliwickiej
13. „ „ Łódzkiej
14. „ Państw. Inst. Książ. Łódź
15. Polski Inst. Spraw Międzynarodowych.

Niniejsze upoważnienie ważne jest w ciągu 1949 r. i w tym czasie nie należy żądać od powyższych instytucyj zezwoleń Komisji Dewizowej względnie zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzających udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową, na wysłanie dotyczących bonów.

Nr PZ. 241 z dnia 7 kwietnia 1949 r.

Historia Poczy i Telekomunikacji

Okólnikiem z dnia 20 grudnia 1948 r. Nr OOg 18 (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 28 z 1948 r. str. 250) wezwało Ministerstwo Poczt i Telegrafów naczelników i kierowników placówek pocztowo-telekomunikacyjnych do nadesłania materiałów do opracowywanego dzieła z zakresu historii poczty i telekomunikacji. Pomimo upływu kilku miesięcy od wezwania, nieliczne tylko placówki pocztow-telekom. przedłożyły wyciągi ze swych kronik względnie inny materiał nadający się do wykorzystania przy opracowywaniu dzieła. Ministerstwo Poczt i Telegr. wzywa placówki poczt.-telekom. do jaknajszybszego przedłożenia materiałów historycznych, które należy kierować bezpośrednio do Ministerstwa Poczt i Telegrafów — Wydział Ogólny.

Nr OOg. 18 z dnia 13 kwietnia 1949 r.

Kierowanie telegramów przeznaczonych zagranicę

Z dniem 1 maja 1949 r. telegramy przeznaczone zagranicę należy kierować zgodnie z „Tablicą kierowania telegramów w ruchu zagranicznym", ogłoszoną w formie załącznika do niniejszego Dziennika Urz. M. P. i T.

Drogi zastępczej z dopłatą, podaną w kolumnie 6, można użyć na życzenie nadawcy, po uprzednim pobraniu wykazanej dopłaty tylko wtedy, gdy inne drogi są nieczynne, lub użycie ich spowodowałoby nadmierne opóźnienie telegramu.

Wymienioną wyżej Tablicę kierowania otrzymują tylko urzędy rejonowe, obwodowe i Dyrekcje O. P. i T.

Równocześnie uchyla się okólnik w sprawie kierowania telegramów przeznaczonych zagranicę Nr TE 67 z dnia 24 lutego 1947 r. ogłoszony w Dzien. Urz. M. P. i T. z dnia 24 marca 1947 r.

Nr PZ. 772 z dnia 16 kwietnia 1949 r.

Reklama pisma — „Horyzonty Techniki"

Naczelna Organizacja Techniczna w Polsce rozesłała urzędom i agencjom p.-t. afisze propagujące pismo p.t. „Horyzonty Techniki", miesięcznik poświęcony popularyzacji techniki i wynalazczości.

Wymieniona Naczelna Organizacja Techniczna została zwolniona przez Ob. Ministra od opłaty reklamowej.

Poleca się przeto urzędom i agencjom p.-t. aby z chwilą otrzymania wspomnianych afiszy wywiesiły je na przeciąg jednego miesiąca w miejscach widocznych i dostępnych dla publiczności.

Zniesienie miesięcznego wykazu statystycznego „D".

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządza, by począwszy od maja br. urzędy i agencje pt. zaprzestały sporządzania miesięcznego wykazu D (druk 971).

Zapas druku tego wykazu należy przesłać swym przełożnym urzędom obwodowym.

Urzędy zaś obwodowe będą nadal sporządzały co miesiąc wykaz statystyczny E (druk 972) lecz na podstawie danych z wykazu obrotu, po uwzględnieniu w druku 972 następujących zmian, a mianowicie:

na str. 2—3 skreślić w nagłówku wyraz „Opłacone", kol. 8 — „wolne od opłaty" skreślić, przysyłki zaś wolne od opłaty należy odpowiednio wliczyć do kol. od 3 do 7, kolumny 12 i 13 zastąpić jedną z nagłówkiem „Paczki" bez rozbicia na paczki z podaną i bez podanej wartości, kol. 24 „Wpływy" skreślić.

W rubryce „Nadane" kolumny: 14 „Przesyłki za pobraniem", 15 „Zlecenia pocztowe", 20 „Abonenci" i 21 „Rozmowy telefoniczne miejscowe" nie należy wypełniać i wpisać w tych kolumnach kreski poziome.

W rubryce „Nadeszłe" kol. 10 „Czasopisma" należy wypełniać w następujący sposób: w mianowniku podać ilość przyjętych zleceń na prenumeratę czasopism z poz. 5 wykazu obrotu, a w liczniku ilość nadeszłych przesyłek gazetowych w/g danych z ostatniej stronicy wykazu obrotu.

Po wyczerpaniu druków wykazu statystycznego „E" urzędy obwodowe będą używały druki wykazu „D", które mają ten sam układ co i druk „E".

W druku tym należy poprawić na pierwszej stronicy adres t.j. skreślić Urząd Obwodowy, a dopisać Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów.

Dyrekcje Okręgu Poczt i Telegrafów będą nadal sporządzały co miesiąc wykaz statystyczny Nr 6 (druk 966) na podstawie wykazu „E", „D".

Terminy przedstawiania wykazów E i Nr 6 pozostają te same.

Nr GMSt. 210 z dnia 20 kwietnia 1949 r.

Wprowadzenie z dniem 15 maja 1949 r. nowego planu komunikacji pocztowej na kolejach i traktach.

1. Z dniem 15 maja 1949 r. zostanie wprowadzony w życie nowy plan komunikacji pocztowej na kolejach i traktach. Szczegółowe zarządzenia i plany w tym względzie otrzymają placówki pocztowe od przełożonej Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

2. Spis wszystkich kursów pocztowo-kolejowych oraz przegląd wydawania poczty przez te kursy, opracowany przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów, zostanie wydany w formie osobnego podręcznika służbowego pod nazwą: „Plan komunikacji pocztowej na kolejach, obowiązujący od 15 maja do 1 października 1949 r." Podręcznik ten, przeznaczony dla urzędów spełniających ważniejszą rolę w komunikacji oraz dla ambulansów pocztowych, zostanie rozesłany przez Dyr. O.P. i T.

Nr PKm. 402 z dnia 4 maja 1949 r.

KOMUNIKATY:

Unieważnianie znaczków pocztowych na przesyłkach listowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że placówki pocztowe nie zwracają dostatecznej uwagi na właściwe unieważnianie znaczków pocztowych na przesyłkach listowych. Niedociągnięcia placówek p.t. wyrażają się w tym, że placówki używają do unieważniania znaczków datowników niedostatecznie zwilżonych farbą oraz, że jedynie nieznaczną część odcisku datownika umieszczają na znaczku pocztowym.

W związku z tym nieuczciwe jednostki często zmywają odciski datowników na znaczkach i używają tych znaczków powtórnie powodując ubytek dochodów P. P. T. i T. Te nieuczciwe manipulacje przybrały niepokojące rozmiary, a przesyłki opłacane znaczkami pocztowymi ze zmytym odciskiem datownika są z powodzeniem nadawane nawet przy okienkach pocztowych (przesyłki polecone).

W związku z powyższym Ministerstwo Poczt i Telegrafów poleca:

1) zwracać baczniejszą uwagę na znaczki pocztowe na przesyłkach listowych przed ich unieważnieniem; z przesyłkami ze znaczkami, co do których zachodzi przypuszczenie, że są powtórnie używane należy postępować zgodnie z obowiązującymi przepisami (§ 10 II. p. 5),

2) umieszczać odcisk datownika na przesyłce w taki sposób, aby przynajmniej połowa odcisku znajdowała się na powierzchni znaczka pocztowego,

3) poduszkę do tuszu często dopełniać tuszem i przy każdym unieważnieniu znaczka zwilżać powierzchnię datownika tuszem.

Treść niniejszego Komunikatu należy podać do wiadomości zainteresowanym pracownikom pocztowym za pokwitowaniem.

Naczelnicy urzędów pt., kontrolerzy i inspektorzy okręgowi winni przy każdej sposobności badać czy postanowienia niniejszego Komunikatu są ściśle przestrzegane.

Nr PK. 210 z dnia 14 kwietnia 1949 r.

Poszukiwanie dłużników

Następujący dłużnicy są poszukiwani przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów:

w Katowicach:

1. SUŁKOWSKI EDWARD b. abonent stacji telefonicznej Nr 2075 w Bytomiu ur. 14.VII 1900 r. w Żarnowie, pow. Olkusz, syn Ludwika i Michaliny.

w Łodzi:

2. KWIATKOWSKI JAN b. prac. fiz. 11 gr. up. z upt. Łódź 2.
3. ZIELIŃSKI KAZIMIERZ b. kierowca samoch. 9 gr. up. z P. U. P. Łódź.

w Poznaniu:

4. TARASEWICZ JAN, b. prac. kontr. i p. o. naczelnika upt. Lipki Wielkie, ur. 8.IX 1919 r. w Kamajach, pow. Święciany, syn Antoniego i Anny z Miszkietów (sprzeniewierzył większe sumy pieniężne).

w Szczecinie:

5. HALEJCIO PAWEŁ b. prac. fiz. z R. U. T. T. Szczecin, ur. 23.I.1923 r., Jodłowce, pow. Jarosław, syn Karola i Barbary.
6. HARASIM BOLESŁAW b. prac. fiz. Obw. Upt. Szczecin 1, ur. 9.III. 1925 r. Zamość, syn Andrzeja i Rozalii.

W razie uzyskania drogą wywiadu wiadomości o miejscu pobytu wymienionych osób należy o tym zawiadomić właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

Nr Pr. 71 z dnia 16 kwietnia 1949 r.

Legitymacje unieważnione.

Unieważnia się legitymację służbową Nr 3123 wystawioną przez Dyrekcję Okręgu P. i T. w Łodzi, na nazwisko Magielski Jan, kontrakt. prac. um. 10 gr. up. z Upt. Łódź 2.

O osobie legitymującej się unieważnionym dokumentem należy zawiadomić organa M. O. dokument zaś odebrać i przesłać Dyrekcji Okr. P. i T. w Łodzi.

Nr Pr. 71 z dnia 16 kwietnia 1949 r.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt. i Telegraf. Warszawa, pl. Małachowskiego 2, p. 500. Wpłaty za Dziennik Urzędowy należy uskuteczniać na konto czekowe P. K. O. Nr I — 3000. Prenumerata będzie podana w jednym z najbliższych numerów Dz. Urz. M. P. i T.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3, 7500 Zam. 1889. B-76042 Cena 12 zł.